

TALE

11. december 2018

J.nr. 2018 - 2276

CAL
AKL

Talepapir til samråd i Beskæftigelsesudvalget den 5. december 2018 om L 11 (ændring af LG-loven)

Følgende samrådsspørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af Bjarne Laustsen (S):

Samrådsspørgsmål A

Der ønskes en drøftelse af henvendelse fra LO om huller i beskyttelsen af medarbejderne med lønkrav i lovforslaget, jf. L 11 – bilag 5.

Samrådsspørgsmål B

Kan ministeren bekræfte – jf. henvendelse på L 11 – bilag 5 – at den ændring af LG-loven, der lægges op til, ikke løser noget som helst, men kun er et politisk signal om, at det er ønskeligt at lønmodtagerne hurtigt kan få deres tilgodehavende

Samrådsspørgsmål C

Kan ministeren bekræfte, at lovforslaget kun lægger op til, at LG kan lægge pengene ud, men at regningen fra det konkursramte firma i sidste ende havner hos kommunen og dermed hos skatteborgerne og hvis medarbejderne henvender sig til deres fagforening med en fuldmagt om at køre sagen, så skal LG ikke lægge pengene ud?

Samrådsspørgsmål D

Hvorfor løser lovforslaget ikke det største problem med konkurserne, at medarbejderne vil være brændemærket således, at de ikke kan få ansættelse hos en anden arbejdsgiver, før kurator er færdig med sagen og medarbejderne er fritstillet?

Samrådsspørgsmål E

Synes ministeren det er rimeligt, at der kan gå mere end tre år, inden lønmodtageren kan få udbetalt sin løn, som det er tilfældet med Tryghedsplejen Danmark ApS fra 2015, hvor den formelle prøvelse ikke har fundet sted endnu?

Besvarelse

Jeg vil gerne takke for spørgsmålene, som jeg vil besvare samlet.

Indledningsvis vil jeg sige, at L 11 udspringer af den politiske aftale af 5. oktober 2017 om forebyggelse af konkurser, som alle Folketingets partier stod bag.

L 11 har også været sendt ud til alle de politiske partier, så de har haft mulighed for at komme med deres kommentarer. Der har ikke været en egentlig politisk forhandling, den er foregået på skrift. Sådan kan man også have en politisk forhandling.

Der var en række initiativer i aftalen, som hver især på forskellig vis skulle begrænse antallet af konkurser blandt private leverandører af pleje og afbøde konsekvenserne af disse konkurser.

Der har desværre i de senere år været mange konkurser på plejeområdet, hvilket jo har været drøftet på flere samråd, herunder i Folketingets Beskæftigelsesudvalg.

Nogle af initiativerne i aftalen er allerede gennemført. For eksempel er der i regi af Beskæftigelsesministeriet udarbejdet en vejledning om virksomhedsoverdragelse, der blandt andet skal hjælpe kommuner til at reagere hensigtsmæssigt i situationer, hvor en privat leverandør står foran en konkurs.

Der er også taget lovgivningsmæssige initiativer.

Sundheds- og Ældreministeriet fremsatte den 23. marts 2018 et lovforslag om ændring af serviceloven på baggrund af den politiske aftale fra oktober 2017. Lovforslaget blev vedtaget af et enigt Folketing og ændringerne trådte i kraft den 1. juli 2018.

Ændringerne gik blandt andet ud på, at kommuner skal have en skriftlig beredskabsplan, og at kommuner skal stille krav om bankgaranti eller tilsvarende garanti ved kontraktindgåel-

se med private leverandører af personlig pleje og praktisk hjælp.

Der stod også i aftalen fra oktober 2017, at der skulle tages et kig på LG-loven. Nærmere bestemt stod der, at ”der skal ses på mulighederne for, at LG kan lægge ud for lønmodtagerens krav i forbindelse med en konkurs i de tilfælde, hvor der er tvivl om, hvem der i sidste ende skal betale – hvis et krav fx bestrides af arbejdsgivers bo.”

Og det fremgik også, at ”det bemærkes, at der ikke er afsat finansiering til forslaget eller foretaget økonomiske beregninger heraf”.

Det er denne del af aftalen, der udmøntes via L 11.

L 11 bygger på en vurdering af, at det uden de helt store omkostninger er muligt at hjælpe en del lønmodtagere, som på grund af en konkurs og en mulig virksomhedsoverdragelse inden konkursen står og mangler løn og eventuelt andre tilgodehavender, ved at LG lægger pengene ud.

Når omkostningerne ved L 11 ikke er store, skyldes det, at lovforslaget er lavet på en måde, så LG kan være ganske sikre på at få deres udlæg igen, hvis det viser sig, at det ikke er LG, som i sidste ende skal betale.

L 11 vil ikke hjælpe alle lønmodtagere, der er kommet i klemme i forbindelse med en mulig virksomhedsoverdragelse. Det, mener jeg, er fremgået, lige siden lovforslaget blev sendt i høring.

Hvis L 11 skal udvides, så flere lønmodtagere bliver hjulpet, vil det naturligvis også have en økonomisk konsekvens. Hvor mange penge det vil koste, afhænger af, hvordan lovforslaget udvides, og hvor stor LG's risiko for at lide tab bliver.

Der er fremkommet forskellige ønsker og forslag om udvidelse af lovforslaget.

Det er fx fremført, at LG skal tage stilling til, om der er sket virksomhedsoverdragelse, så det ikke er nødvendigt at afvente en formel stillingtagen fra en kurator.

Hvis LG selvstændigt skal tage stilling og vurderer, at der ikke er sket virksomhedsoverdragelse, udbetaler LG beløb til lønmodtager på normal vis.

Hvis kurator efterfølgende finder, at der *er* sket virksomhedsoverdragelse, vil LG ikke umiddelbart have adgang til at få dividende i konkursboet, og dermed påføres LG et tab.

Det er også fremført, at LG skal kunne lægge ud for lønmodtagerkrav, hvis det hævdes, at der er sket virksomhedsoverdragelse til en privat erhverver. Der er imidlertid slet ikke samme sikkerhed for, at LG kan få et udlæg tilbage fra en privat erhverver.

Endelig har der været ønske om, at LG skal dække en offentlig erhververs tab, hvis der er sket virksomhedsoverdragelse inden konkursen.

Det vil kunne have meget omfattende økonomiske konsekvenser, hvis LG ikke alene skal dække lønmodtagertilgodehavender, men også offentlige erhververses tab.

Der er således flere måder, L 11 kan udvides på. Fælles for dem er, at det vil have en økonomisk konsekvens, og det kan være relativt flere penge pr. lønmodtager, hvis krav dækkes, end det, der ligger i L 11 som det ser ud nu.

LG finansieres via private arbejdsgiverbidrag. En eventuel udvidelse af L 11 vil således betyde, at de private arbejdsgiveres bidrag skulle forhøjes tilsvarende.

-o0o-

Spørgsmål A har jeg svaret skriftligt og det svar vil jeg henholde mig til. Det fremgår således af mit svar på spørgsmål 6 til L 11, at det er rigtigt, at lovforslaget kun vil komme et begrænset antal lønmodtagere til gode, og at dette har fremgået af lovbehandlingen, lovbemærkningerne, høringsnotatet og af min afsluttende tale ved førstebehandlingen.

I forhold til de øvrige samrådsspørgsmål vil jeg gerne for det første understrege, at L 11 naturligvis gavner nogen. L 11 er et blandt flere initiativer, der udspringer af den politiske aftale fra oktober 2017.

For det andet ender regningen kun hos kommunen, hvis der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted inden konkursen. Om der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted inden konkursen, afgøres efter virksomhedsoverdragelsesloven. Her har Vestre Landsret fx for nyligt afgjort, at der ikke var sket virksomhedsoverdragelse i Kærkommen-sagerne, og LG skulle derfor dække lønmodtagernes tilgodehavender.

For det tredje er det sådan, at det kun er i tilfælde, hvor lønmodtageren allerede har overdraget sit krav og dermed har fået hel eller delvis dækning, at LG ikke skal lægge ud.

Hvis en fagforening alene bistår lønmodtageren uden at overtage kravet, skal LG lægge ud, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

For det fjerde er det sådan – som det er blevet oplyst flere gange tidligere omkring det misvisende ord ”brændemærkning” – at kommunen ikke kan komme til at hæfte for tidligere tilgodehavender, hvis der ikke sker virksomhedsoverdragelse inden konkursen.

En kommune kan godt ansætte medarbejdere efter konkursen uden at risikere at hæfte for store beløb.

For det femte er det sådan at jeg ikke har kendskab til den konkrete sag, som der spørges ind til.

Det fremgår af mit skriftlige svar på spørgsmål 2, at det ikke er i alle de nævnte eksempler, som ATP har fremsendt, at lønmodtagerne har fået afslag fra LG.

-o0o-

Jeg vil dog gerne runde af med at sige, at jeg vil foreslå, at den fortsatte behandling af L 11 udskydes.

Det fremgår af spørgsmålene og af notatet fra LO, at der er ønske om, at Lønmodtagernes Garantifond selvstændigt skal tage stilling til, om der er sket virksomhedsoverdragelse forud for en konkurs.

Hvis dette skal ske, er det nødvendigt at ændre i L 11. Det vil også være nødvendigt at drøfte nærmere med ATP, der administrerer Lønmodtagernes Garantifond, hvordan dette kan gøres og hvilke omkostninger og konsekvenser sådan en ændring af L 11 vil indebære.

Hvis omkostningerne vil forøges væsentligt ved en ændring af L 11 som beskrevet, vil det også være nødvendigt at diskutere finansiering heraf.

Jeg vil derfor indkalde partierne, dvs alle partier, der står bag den politiske aftale til et møde i næste uge, hvor vi kan drøfte de rejste problemstillinger og det, der er kommet frem under udvalgsbehandlingen, nærmere. Fordi jeg har en ambition om, at når vi har lavet en bred politisk aftale, skal vi også nå i mål, så alle føler, at det er det, der er blevet aftalt, der bliver leveret, og så alle også kender konsekvenserne heraf.

Derfor vil der blive indkaldt til et møde i næste uge. Det betyder, at lovbehandlingen vil blive skudt en smule, og så kan vi forhåbentlig nå en løsning, en politisk aftale, så lovbehandlingen kan gøres færdig i løbet af januar måned.

Tak.

-o0o-